

her i Tinget, at naar der bliver en Plads ledig i Forsvarskommissionen, skal det være i Stand til at besætte den, saa længe det ikke har faaet 2 Medlemmer i denne Kommission. Jeg vil derfor anbefale det af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) stillede Forslag. Højres Forslag er der ikke Anledning til at tage noget Hensyn til. Højre er i Sandhed mere end repræsenteret i Forsvarskommissionen i Forhold til det Vælgertal, det raadede over paa Valgdagen — 180,000. Det havde kun 66,000, et Antal, der ganske vist ikke er ringe, og jeg indrømmer, at det under foreliggende politiske Forhold meget godt kan vokse noget, men det berettiger neppe til en større Repræsentation i Forsvarskommissionen, end Højre har gennem de Valg, der have fundet Sted fra begge Tings Side.

Anders Nielsen: Jeg skal ikke foranledige, at denne Diskussion strejfer længere ind paa almene politiske Betragtninger, end Tilfældet allerede har været. Men jeg finder Anledning til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) af mere almen politisk Natur, nemlig den, at i det Øjeblik han staar frem her og siger, at da Forsvarskommissionen blev nedsat, var der en i denne Sal eller Sag — jeg hørte ikke hvilket — betydende Mand, som erklærede, at nu gjaldt det om, at det varede rigtig længe, inden Forsvarskommissionen blev færdig, burde han have oplyst, hvem den fremragende og betydende Mand var, der havde udtalt sig paa denne Maade enten her i Salen eller andetsteds.

Selve Sagen kunne vi komme let over ved at holde os til den Lov, der er Rette snoren for vort Forhold her — Loven siger: „Kommissionens Formand vælges af Regeringen. De øvrige 18 Medlemmer vælges efter Forholdstalsvalgmaaden med Halvdelen af hvert af Rigsdagens Ting blandt dets Medlemmer. Afgaar noget Medlem ved, at han ophører at have Sæde i Rigsdagen eller af anden Grund, vælges et nyt Medlem paa samme Maade som anført, altsaa efter Forholdstalsvalgmaaden. Man gaar altsaa frem efter Forholdstalsvalgmaaden, ogsaa naar det drejer sig om et enkelt Medlem, og deraf følger med logisk Nødvendighed, at det er den største Gruppe, der sætter sin Mand igennem. Retfærdighedshensynet, der nu spiller en saa stor Rolle for de Herrer Socialdemokrater og Folketingets Venstre, hørte man ikke noget til, da vi havde en saadan Kon-

stellation, at et Parti med 11 Medlemmer fandt det passende og forsvarligt at lade sig repræsentere i Forsvarskommissionen af 3 Medlemmer, og jeg vil sige, at skulde vi vælge Forsvarskommissionens 9de Medlem i Dag efter Forholdstalsvalgmaaden, saaledes som Loven foreskriver, vilde Reformpartiet, naar man regner med, at Partiet er fuldtalligt til Stede, faa 5 Mand. Vi have 4 i Øjeblikket, og den femte, som vi her strides om, er ogsaa Venstrereformpartiets Mand, hvad enten vi ville handle, som om vi i dette Øjeblik valgte fra Grunden af, eller vi gaa frem, fordi et Medlem er afgaaet ved Dødsfald eller paa anden Maade. I begge Tilfælde vil det Medlem, der skal vælges, tilhøre Venstrereformpartiet. De Herrer maa tilgive dette Parti, at det benytter den Ret, det har i Henhold til Loven.

Den Debat, der her er rejst, undrer mig i øvrigt noget. Det forekommer mig, at de Herrer have et af to at gøre: Enten at følge Formandens Forslag, som er fremsat i Henhold til den Sædvane, vi have for Valg af et Medlem til et Udvalg, eller begære Forholdstalsvalgmaaden anvendt i Henhold til Loven. Jeg forstaar ikke, at man vil rejse en politisk Debat overfor et saa klart og kendt Forhold som dette. Formandens Forslag er fremsat i Henhold til det, der er det relative Flertals, Venstrereformpartiets, fuldkomne Ret i Henhold til den Lov, i Kraft af hvilken Medlemmerne til Forsvarskommissionen skulle vælges. Jeg anbefaler den højterede Formands Forslag til Vedtagelse her i Tinget og henstiller, at vi ikke fordybe os yderligere i en Debat om, hvad der er sagt af et betydningsfuldt Medlem i sin Tid, eller om Vælgertallene paa Valgdagen den 29. Maj. Diskussionen herom skal jeg slet ikke inklade mig paa, det kunne vi gøre op, naar vi en Gang gøre den politiske Status op. Jeg har ikke saa overdreven Respekt for disse Opsummeringer, som jeg ser, at Medlemmer af forskellige Partier have fornøjet sig med og søgt og faaet Trøst og Husvælelse ved. De ere ikke af den Værdi, som de Herrer synes at tillægge dem. Disse Betragtninger kunne udsættes til en anden Lejlighed. Det, det her drejer sig om, er at vælge et Medlem i det afgaaede Medlems Sted, og Formanden henstiller her, at Tinget vælger et Medlem i Overensstemmelse med sin Praksis, og dette Forslag er i den fuldstændigste Overensstemmelse med Venstrereformpartiets Ret. Jeg henstiller derfor, at vi ikke forlænge Debatten, men gøre et af to: enten følge